

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om den retlige fejl, som ECHA begik i den anfægtede afgørelse, for så vidt som det anlagde en fejlagtig fortolkning af de gældende retsregler for den vurdering af små og mellemstore virksomheder (herefter »SMV«), der er omhandlet i REACH-forordningen ⁽¹⁾, i henstilling 2003/361 ⁽²⁾ og i forordning nr. 340/2008 ⁽³⁾
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn hvad angår de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, for så vidt som den anfægtede afgørelse hviler på en urigtig forståelse af indholdet af de faktiske omstændigheder, der er en forudsætning for kvalificeringen som SMV, selv om ECHA rådede over alle de nødvendige elementer for vurderingen af sagsøgerens størrelse.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som ECHA — uanset de udførlige og dokumenterede bemærkninger, som sagsøgeren har fremført med henblik på at fastlægge virksomhedens størrelse — på ingen måde har taget hensyn til de fremførte argumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling af 6.5.2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT 2003, L 124, s. 36).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16.4.2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2008, L 107, s. 6).

Sag anlagt den 8. februar 2022 — Siemens mod Parlamentet

(Sag T-74/22)

(2022/C 138/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Siemens SAS (Saint-Denis, Frankrig) (ved advokat E. Berkani)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Principalt:

- Annul创新 af de to afgørelser af 8. december 2021 om afvisning af buddene vedrørende del 1 og 2 fra den midlertidige virksomhedssammenslutning, som Siemens SAS var medlem af.
- Annul创新 af de to afgørelser om tildeling af del 1 til selskabet Santerne Alsace og af del 2 til selskabet Detection Electronique Française (DEF).

Subsidiært:

- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Siemens SAS et beløb på 1 967 994 EUR som erstatning for den skade, som er lidt for tabet af muligheden for at vinde del 1 og 2 af den omtvistede kontrakt.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Parlamentet at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har fremsat to anbringender til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Parlamentets to afgørelser af 8. december 2021 om afvisning af de af sagsøgeren indgivne bud for del 1 og 2 inden for rammerne af udbudsprocedure nr. 06A70/2021/M004 om fornyelse af brandsikkerhedssystemet i Europa-Parlamentets bygninger i Strasbourg.

1. Første anbringende om, at det var ulovligt at udelukke Siemens SAS fra del 1 og 2. Sagsøgeren har i denne forbindelse for det første påberåbt sig et åbenbart urigtigt skøn ved Europa-Parlamentets bedømmelse af buddene, og, for det andet, en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet som følge af Parlamentets overdragelse af et mangelfuldt simuleringssværktøj til Siemens SAS, som spillede en afgørende rolle i forbindelse med udarbejdelsen af buddene.
2. Andet anbringende om, at Parlamentet ifalder ansvar uden for kontraktforhold. Sagsøgeren har krævet erstatning for den skade, som er lidt som følge af tabet af muligheden for at få tildelt del 1 og 2.

Sag anlagt den 9. februar 2022 — Asesores Comunitarios mod Kommissionen

(Sag T-77/22)

(2022/C 138/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Asesores Comunitarios SL (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Monrabà Bagan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse nr. C(2021) 8946 final af 3. december 2021 om afslag på udbredelsen af Spaniens genopretnings- og resiliensplan annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ urigtigt, idet den skadede offentlighedens interesser med hensyn til finanspolitik og økonomisk politik. Det gøres desuden gældende, at omstændighederne vedrørende den hypotetiske trussel mod den økonomiske stabilitet i Kongeriget Spanien på grund af en udbredelse af genopretnings- og resiliensplanen til sagsøgeren fremgik på unøjagtig vis i den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001 urigtigt, idet den vurderede, at offentlig udbredelse af de ønskede dokumenter ville udgøre en tilsidesættelse af privatlivets fred og de i dokumenterne nævnte enkeltes integritet.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 4, stk. 3 i forordning (EF) nr. 1049/2001 urigtigt, idet den vurderede, at offentlig udbredelse af de ønskede dokumenter ville være til alvorlig skade for institutionens igangværende beslutningsproces.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 4, stk. 3 i forordning (EF) nr. 1049/2001 urigtigt, idet den vurderede, at der ikke er blevet fastslået en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de ønskede dokumenter, som er mere tungtvejende end nødvendigheden af at beskytte den igangværende beslutningsproces.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43-48).